

Деманти на текст „Глас или први рекет западне Србије“ и ГЗС и „Ко о чему Гвозден о поштењу“

Поштовани читаоци Озона и Чачнских новина,

Принуђени смо да демантујемо текстове који се односе на Глас западне Србије а срачунати да дискредитују овај медиј из разлога знаним само Стојану Марковићу власнику Озона. Додуше, ово му није први пут будући да је и раније са сличним, увредљивим и неистинитим садржајима кидисао са скупштинске говорнице као одборник ЛДП и покрета Доста је било, у који је убрзо прешао.

Дакле, Марковић је у последња два текста класичном заменом теза покушао да Глас западне Србије стави у исти кош са собом тврдећи да нисмо плаћали кирију, исто као што он није платио закуп Дому културе, за скоро три године.

А истина је следећа...

ГЗС је имао уредан уговор са „Абрашевићем“ у Чачку о закупу 9 квадрата таванског простора, што ни приближно није простору од 33,6 метара квадратних у Дому културе на Градском тргу.

Глас западне Србије испунио је сваку уговорну ставку до последњег детаља, за разлику од Марковића који за закуп дугује 501.000 динара што је тачно 30 месечних закупнина. Лако је израчунати: две године и шест месеци није платио обавезу коју је потписао.

Да неистина и безобразлук буду већи, Марковић је у простор Дома, дакле у јавну односно **ДРЖАВНУ** својину, сместио ДВА предузећа а кирију плаћао само за једно! Уместо објашњења покушао је игром речи и заменом теза да каже како и ГЗС има два предузећа на садашњој истој адреси и не у Абрашевићу . Међутим заборавио је да дода да се ради о **ПРИВАТНОМ** простору и два различита правна субјекта која уредно у динар већ годинама измирују обавезе и граду Чачку и држави Србији.

Сувишно је говорити о текстовима који се односе на пријеполску власт. Марковић брани власт те општине која је купила луксузни намештај на сумњивом тендеру док истовремено од Владе Србије тражи пакете хране и средстава за хигијену за најсиромашније, и спроводи политички реваншизам враћајући на посао припаднике само једне политичке партије. Наше писање о том проблему, Марковић покушава да прикаже

као притисак и рекетирање. А истина је да је ГЗС из те општине за скоро четири године рада наплатио свега 63.000 динара иако је свакодневно присутан на том терену.

Да ли је рекеташ онај ко је писао о корупцији или кривичним пријавама и судским поступцима дела владајуће већине, нека закључе читаоци или надлежни органи. Али, о томе не може да суди Стојан Марковић и његов медиј који упорно, као члан Савета за штампу, уздајући се у то да ће нам он и судити ако се жалимо, жели да нас дискредитује. Ипак мора да зна: ако жели да сатре конкуренцију погрешним је путем кренуо говорећи о поштењу.

ГЗС није ту да би узео банку од народа, године иза нас доказ су свему томе. Можда би Марковић требало да пита Драгачевце из Горачића зашто свом сокаку дадоше наше име, а не Јутро продакшн или Озон, или да посети то село и као школски пример се увери чему служе поштени медији који нису поклекли ни под највећим притисцима моћника тражећи правду за обичан свет, чији део је и ГЗС.

Не стидимо се својих дела, и позивамо Марковића да бар напише нека своја. Нека опише како нестаје цистерна нафте, како се годинама штампају новине без плаћања штампарији, или како неко може да промени пет странака и настави да соли памет људима. То би био једини поштени текст којег би срочио каобајаги новинар С. Марковић.

Гвозден Николић, Глас западне Србије

Очекујемо повратну информацију, како бисмо поступили даље у случају да не објавите деманти, на који по Закону имамо право. Уколико емитуете деманти нећемо предузимати законом дозвољене поступке.